

Νομικές Αρχές που Εφαρμόζονται στο Αθλητικό Μάνατζμεντ

Lisa Pike Masteralexis και James T. Masteralexis

ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Μετά την ολοκλήρωση αυτού του κεφαλαίου, οι φοιτητές/τριες θα πρέπει να είναι σε θέση:

1. Να κατανοήσουν τις βασικές νομικές αρχές που απαιτούνται για τη διαχείριση του κινδύνου στις καθημερινές τους δραστηριότητες και να γνωρίζουν πότε πρέπει να αναζητήσουν νομική βοήθεια.
2. Να ορίσουν τη διαχείριση κινδύνου και να κατανοήσουν ότι οι νομικές αβεβαιότητες μπορούν να προκαλέσουν όλεθρο σε έναν αθλητικό οργανισμό.
3. Να αναπτύξουν ένα πρόγραμμα διαχείρισης κινδύνου χρησιμοποιώντας τη διαδικασία D.I.M.
4. Να κατανοήσουν γιατί τα δικαστήρια μπορούν να ανατρέψουν τους κανονισμούς των εθελοντικών αθλητικών οργανισμών.
5. Να διακρίνουν τις διάφορες νομικές έννοιες που ενδέχεται να επηρεάσουν τους αθλητικούς οργανισμούς, όπως αδικοπραξία, αντιπροσώπευση, συμβόλαιο, συνταγματικότητα, αντιμονοπωλιακή νομοθεσία, εργασία, απασχόληση και πνευματική ιδιοκτησία.
6. Να αξιολογήσουν πώς επιβάλλει η κυβέρνηση των ΗΠΑ τον Τίτλο ΙΧ («Κανένα πρόσωπο στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν μπορεί, λόγω φύλου, να αποκλείεται από συμμετοχή, να στερείται οφέλη ή να υφίσταται διακρίσεις στο πλαίσιο οποιουδήποτε εκπαιδευτικού προγράμματος ή δραστηριότητας που λαμβάνει ομοσπονδιακή χρηματοδότηση») και να εντοπίσουν μερικές σημαντικές υποθέσεις που διαμόρφωσαν τον νόμο μετά την ψήφισή του το 1972.
7. Να κατανοήσουν πώς η μελέτη του δικαίου μπορεί να βελτιώσει τις δεξιότητες ανάλυσης, επικοινωνίας, διαπραγμάτευσης, ηγεσίας, ακρόασης και δεοντολογικής συλλογιστικής.
8. Να αναγνωρίσουν ότι ο αντίκτυπος της νομοθεσίας στους αθλητικούς οργανισμούς είναι πιθανό να αυξηθεί στο μέλλον καθώς η αθλητική δραστηριότητα γίνεται όλο και πιο περίπλοκη.

Εισαγωγή

Η **αθλητική νομοθεσία** αναφέρεται στην εφαρμογή της νομοθεσίας στην αθλητική βιομηχανία. Σε μερικές περιπτώσεις, έχουν θεσπιστεί νέοι **νόμοι** ειδικά για τη ρύθμιση της

αθλητικής βιομηχανίας: ο νόμος Sports Agent Responsibility and Trust Act του 2004 (κανονισμός αθλητικών πρακτόρων/αθλητικού ατζέντη), ο νόμος Sports Broadcasting Act του 1961 (αντιμονοπωλιακή εξαίρεση αθλητικών ραδι-

οηλεοπτικών αναμεταδόσεων), ο νόμος Curt Flood Act του 1998 (αντιμονοπωλιακή εξαίρεση του μπέιζμπολ) και ο νόμος Ted Stevens Olympic and Amateur Sports Act (κανονισμοί για Ολυμπιακά, Παραολυμπιακά και άλλα ερασιτεχνικά αθλήματα). Παραδείγματα πολιτειακών νόμων περιλαμβάνουν νόμους που διασφαλίζουν την ασφάλεια στους αγώνες, όπως οι απαιτήσεις για την παρουσία προπονητών ή ιατρικού προσωπικού σε σχολικούς αγώνες και ο νόμος Uniform Athlete Agents Act. Επί του παρόντος, 42 πολιτείες, η Περιφέρεια της Κολούμπια και οι Παρθένοι Νήσοι των ΗΠΑ έχουν υιοθετήσει τον Νόμο Uniform Athlete Agent Act του 2001 (Uniform Law Commission, 2017). Δύο πολιτείες, το Μίσιγκαν και το Οχάιο, έχουν δικούς τους νόμους που ρυθμίζουν τους αθλητικούς πράκτορες. Έξι πολιτείες και το Πουέρτο Ρίκο δεν έχουν κανονισμούς (Masterallexis, 2021).

Αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζει τη μεγάλη ποικιλία νόμων και νομικών θεωριών που ισχύουν για τη βιομηχανία του αθλητισμού. Η βιομηχανία του αθλητισμού είναι μια σύνθετη παγκόσμια οντότητα αξίας πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων, με πολλά διακυβεύματα για όσους ασχολούνται με τις αθλητικές επιχειρήσεις. Όταν προκύπτουν διαφωνίες, οι ενδιαφερόμενοι βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στο νομικό σύστημα για τη διευθέτησή τους. Συνεπώς, οι αθλητικοί μάνατζερ πρέπει να κατανοούν τις νομικές αρχές προκειμένου να διαχειρίζονται με επιτυχία τους κινδύνους και να γνωρίζουν πότε πρέπει να αναζητήσουν νομική βοήθεια.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν μια αντιπροσωπευτική μορφή διακυβέρνησης, σύμφωνα με την οποία οι πολίτες ψηφίζουν τον πρόεδρο και τους ομοσπονδιακούς νομοθέτες, καθώς και τον κυβερνήτη και τους νομοθέτες της πολιτείας τους. Οι νόμοι απορρέουν από το Σύνταγμα των ΗΠΑ και τα ομοσπονδιακά και πολιτειακά καταστατικά. Υπάρχει επίσης η νομολογία, η οποία προκύπτει από προηγούμενες υποθέσεις που εκδικάζονται βάσει του κοινού δικαίου. Το κοινό δίκαιο των ΗΠΑ βασίζεται, για ιστορικούς λόγους, στο Αγγλικό κοινό δίκαιο.

Το νομικό σύστημα των ΗΠΑ αποτελείται από ομοσπονδιακά και πολιτειακά δικαστικά συστήματα. Περιλαμβάνει τόσο πολιτεια-

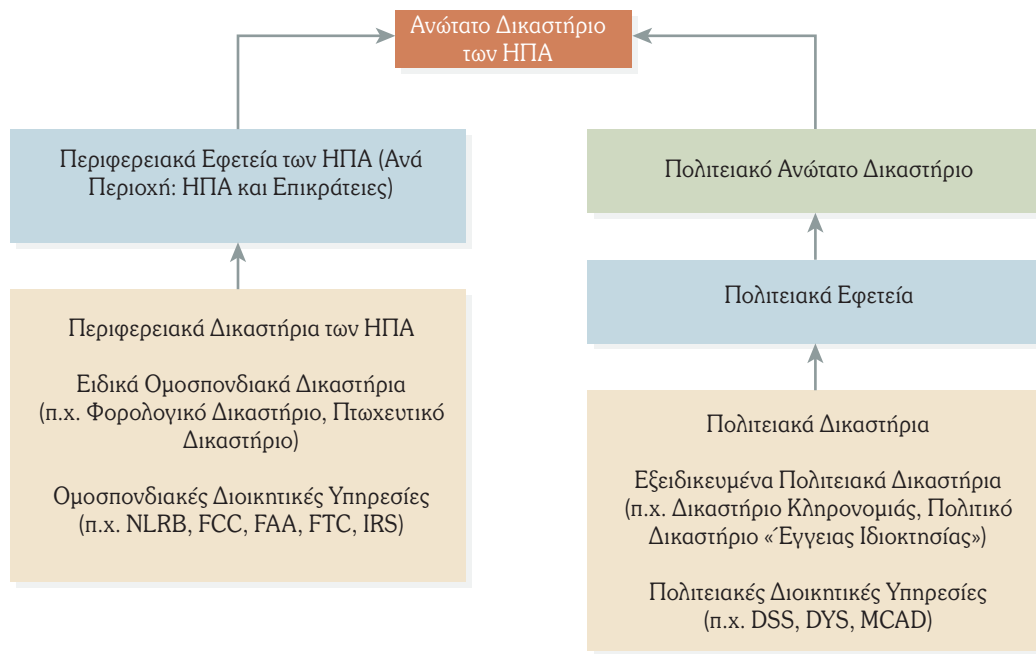
κά όσο και ομοσπονδιακά δικαστήρια και εφετεία. Τα αποδεικτικά τεκμήρια παρουσιάζονται στα πρωτοβάθμια δικαστήρια, τα οποία διακρίβωνουν τα γεγονότα. Στα εφετεία εκδικάζονται εφέσεις κατά των αποφάσεων που ελήφθησαν σε πρωτοβάθμιο επίπεδο. Το πολιτειακό σύστημα και το ομοσπονδιακό σύστημα περιλαμβάνουν εξειδικευμένα δικαστήρια τα οποία εκδικάζουν υποθέσεις που σχετίζονται με πτώχευση, εργατικό δίκαιο, φορολογικό δίκαιο και οικογενειακό δίκαιο. Αυτές οι υποθέσεις μπορούν να ξεκινήσουν σε μια διοικητική υπηρεσία, όπως το Εθνικό Συμβούλιο Εργασιακών Σχέσεων (National Labor Relations Board). Η **Εικόνα 5-1** δείχνει την πορεία των υποθέσεων στο δικαστικό σύστημα.

Μπορεί να χρειαστούν χρόνια για να τελεσιδικήσει μια υπόθεση στο δικαστικό σύστημα. Για παράδειγμα, η υπόθεση *American Needle κατά NFL* (2010), που σχετιζόταν με την ομοσπονδιακή αντιμονοπωλιακή νομοθεσία, χρειάστηκε μια δεκαετία για να φτάσει στο Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ και στη συνέχεια εκδικάστηκε για μερικά ακόμη έτη πριν παραπεμφθεί ξανά στο δικαστήριο όπου επιτεύχθηκε ένας συμβιβασμός.

Ιστορία

Οι πρώτες υποθέσεις αθλητισμού και αναψυχής στις Ηνωμένες Πολιτείες και στη Μεγάλη Βρετανία ήταν υποθέσεις αδικοπραξίας κατά τη συμμετοχή σε αθλήματα και αγώνες. Για παράδειγμα, μια πραγματεία που δημοσιεύτηκε το 1635 στη Βρετανία και μια σημαντική υπόθεση αδικοπραξίας του 1800, η *Vosburg κατά Putney*, αναφέρονται σε ευθύνες από αδικοπραξίες κατά τη συμμετοχή σε αγώνες και ιπποδρομίες (Yasser et al., 1999).

Πολλοί από τους πρώτους αγωγές της αθλητικής βιομηχανίας στις Ηνωμένες Πολιτείες αφορούσαν στο μπέιζμπολ επειδή αυτό ήταν το πρώτο επαγγελματικό πρωτάθλημα. Οι παίκτες του μπέιζμπολ αμφισβήτησαν το σύστημα διατήρησης που υιοθετήθηκε από τους ιδιοκτήτες για να εμποδίσουν τους παίκτες να επιτύχουν οποιαδήποτε μορφή ελεύθερων μεταγραφών (*Metropolitan Exhibition Co. v. Ewing*,

Εικόνα 5-1 Η Διαδικασία Προσφυγής στο Νομικό Σύστημα των ΗΠΑ

1890, *Metropolitan Exhibition Co. v. Ward*, 1890). Είναι ενδιαφέρον ότι ένας παίκτης που εμπλέκεται σε μία από αυτές τις υποθέσεις, ο John Montgomery Ward, ηγήθηκε των πρώτων προσπαθειών για τη δημιουργία ενός σωματείου παικτών στα τέλη του 1800 και έγινε δικηγόρος (Staudohar, 1996). Από τις αρχές έως τα μέσα του εικοστού αιώνα, οι περισσότερες υποθέσεις στη βιομηχανία του αθλητισμού βασιζόταν στην αντιμονοπωλιακή νομοθεσία, στο αστικό δίκαιο και στο εργατικό δίκαιο.

Σήμερα, οι αθλητικές ενώσεις έχουν υιοθετήσει δικά τους συστήματα διοίκησης με κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες. Τα όργανα διοίκησης του αθλητισμού λειτουργούν όμοια με τα ομοσπονδιακά και τα πολιτειακά διοικητικά όργανα, όπως το Εθνικό Συμβούλιο Εργασιακών Σχέσεων ή η Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εμπορίου (Federal Trade Commission). Το **διοικητικό δίκαιο** περιγράφει το σώμα δικαίου που δημιουργείται από κανόνες, κανονισμούς, διαταγές και αποφάσεις διοικητικών οργάνων. Τα έγγραφα διοίκησης των αθλητικών οργανισμών μοιάζουν με πολιτειακούς ή ομοσπονδιακούς νόμους, κανόνες και κανονισμούς. Τα καταστατικά και οι κανονισμοί των επαγγελματιών πρωταθλημάτων υπαγορεύουν τις σχέσεις μεταξύ των πρωταθλημάτων, των ιδιοκτητών ομάδων και των παικτών, χρησιμοποιώντας

μηχανισμούς επίλυσης διαφορών και εσωτερικές διαδικασίες για τη διευθέτηση διαφωνιών. Η Εθνική Κολεγιακή Αθλητική Ένωση (National Collegiate Athletic Association, NCAA), για παράδειγμα, έχει αναπτύξει το δικό της εγχειρίδιο κανόνων και κανονισμών σύμφωνα με το καταστατικό της. Όταν προκύπτει διαφωνία σχετικά με την ερμηνεία ενός κανόνα ή κανονισμού της NCAA, τόσο το διοικητικό όργανο όσο και το ίδρυμα απευθύνονται σε δικηγόρους για να επιλύσουν τη διαφορά μέσω μιας διοικητικής διαδικασίας που έχει θεσπίσει η NCAA. Επειδή πολλοί αθλητικοί οργανισμοί χρησιμοποιούν δικηγόρους για να συντάξουν τους κανόνες και τους κανονισμούς τους, οι δικηγόροι μπορούν να ερμηνεύσουν, να αμφισβητήσουν ή να υπερασπιστούν καλύτερα αυτούς τους κανόνες και κανονισμούς. Μάλιστα, οι δικηγόροι έχουν αναπτύξει ειδικότητες αθλητικής βιομηχανίας για να αντιμετωπίσουν τις διάφορες προκλήσεις που μπορεί να αντιμετωπίσουν οι αθλητικοί μάνατζερ σε διοικητικά όργανα. Μερικοί δικηγόροι ειδικεύονται στην εκπροσώπηση πανεπιστημίων και αθλητών/τριών για έρευνες και ακροάσεις ενώπιον της NCAA (Haworth, 1996). Άλλοι δικηγόροι ειδικεύονται στην εκπροσώπηση αθλητών/τριών που αντιμετωπίζουν κρίσεις, αθλητών/τριών που έχουν βρεθεί θετικοί σε ελέγχους για απαγορευμένες ουσίες και

Σχολικός και Νεανικός Αθλητισμός

Michael Fraina

ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Μετά την ολοκλήρωση αυτού του κεφαλαίου, οι φοιτητές/τριες θα πρέπει να είναι σε θέση:

1. Να αξιολογήσουν τη σημασία του σχολικού και νεανικού αθλητισμού στη σύγχρονη Αμερικανική κοινωνία.
2. Να καταδείξουν την ανάγκη για καλά εκπαιδευμένους επαγγελματίες, όπως διοικητικά στελέχη, προπονητές, εκπαιδευτές και αξιωματούχους, στον σχολικό και νεανικό αθλητισμό.
3. Να περιγράψουν την ιστορική εξέλιξη των σχολικών και νεανικών προγραμμάτων στις Ηνωμένες Πολιτείες από τα μέσα του δέκατου ένατου αιώνα έως σήμερα.
4. Να αξιολογήσουν τους ρόλους των τοπικών, περιφερειακών και εθνικών διοικητικών οργάνων στον σχολικό και νεανικό αθλητισμό.
5. Να αναγνωρίσουν τις διάφορες ευκαιρίες σταδιοδρομίας που είναι διαθέσιμες στη βιομηχανία του σχολικού και νεανικού αθλητισμού.
6. Να εφαρμόσουν στον σχολικό και νεανικό αθλητισμό βασικές αρχές μάντζεμντ, όπως ο καθορισμός προγραμματικών στόχων, η αξιολόγηση της απόδοσης, ο προϋπολογισμός και το μάρκετινγκ.
7. Να αξιολογήσουν τη σημασία της ηθικής για τον σχολικό και νεανικό αθλητισμό και να περιγράψουν πώς εφαρμόζεται η ηθική σε τρέχοντα ζητήματα, όπως η καταχρηστική συμπεριφορά προπονητών και αξιωματούχων, η προώθηση της ισότητας των φύλων και η παροχή ευκαιριών συμμετοχής σε αθλητές/τριες με αναπηρίες.
8. Να εξετάσουν τα νομικά ζητήματα που αφορούν στην επιλεξιμότητα των αθλητών/τριών για τον σχολικό και νεανικό αθλητισμό.

Εισαγωγή

Η σημασία του σχολικού και νεανικού αθλητισμού είναι κρίσιμη. Πράγματι, έχει αναγνωριστεί ως η πιο σημαντική διάσταση της αθλητικής βιομηχανίας (Robinson et al., 2001). Η συμμετοχή στον αθλητισμό έχει πολλά οφέλη για

τους νέους, όπως η προώθηση του ελέγχου του βάρους, των δεξιοτήτων επίλυσης προβλημάτων, της αυτοεκτίμησης, της κοινωνικής ικανότητας και των ακαδημαϊκών επιτευγμάτων (Taliaferro, 2010). Η συμμετοχή στον νεανικό αθλητισμό μπορεί επίσης να οδηγήσει

σε μειωμένα ποσοστά νεανικής εγκληματικότητας, εφηβικής εγκυμοσύνης και εγκατάλειψης του σχολείου (Taliaferro, 2010). Οι Kroshus et al. (2021) σημείωσαν ότι τα τρία κορυφαία οφέλη που αποδίδονται στη συμμετοχή των νέων στον αθλητισμό είναι (1) η διασκέδαση (82%), (2) η σωματική δραστηριότητα (73%) και (3) η ανάπτυξη δεξιοτήτων ομαδικής εργασίας (66%).

Τα ακόλουθα στατιστικά στοιχεία αντικατοπτρίζουν την ανάπτυξη του σχολικού και νεανικού αθλητισμού:

- Συνολικά, ο αριθμός των συμμετεχόντων στον σχολικό αθλητισμό αυξήθηκε από 3.960.932 κατά την περίοδο 1971-1972 σε 7.937.491 κατά την περίοδο 2018-2019 (National Federation of State High School Associations [NFHS], 2019b).
- Μετά τη θέσπιση του Τίτλου ΙΧ, του αμερικανικού ομοσπονδιακού νόμου που έχει καθοριστική σημασία για την ισότητα των φύλων στην εκπαίδευση και τον αθλητισμό, η συμμετοχή των κοριτσιών αυξήθηκε από 294.015 κατά την περίοδο 1971-1972 σε 3.402.733 κατά την περίοδο 2018-2019 (NFHS, 2019b).
- Περισσότεροι από 3 εκατομμύρια προπονητές έχουν εκπαιδευτεί από την Εθνική Συμμαχία για τον Νεανικό Αθλητισμό (National Alliance for Youth Sports, NAYS, 2017), η οποία διοργανώνει επίσης προγράμματα

προσανατολισμού και εκπαίδευσης για γονείς και στελέχη νεανικού αθλητισμού.

Παρά τις θετικές εξελίξεις, σύμφωνα με την ετήσια έρευνα High School Athletics Participation Survey που διεξάγεται από την NFHS, η συνολική συμμετοχή στον σχολικό αθλητισμό μειώθηκε κατά την περίοδο 2018–2019 για πρώτη φορά σε 30 χρόνια (NFHS, 2019a). Σύμφωνα με την εκτελεστική διευθύντρια της NFHS, Karissa Niehoff, «Γνωρίζουμε από πρόσφατες έρευνες ότι ο αριθμός των παιδιών στον νεανικό αθλητισμό μειώνεται και έχει προβλεφθεί μείωση του αριθμού των μαθητών/τριών **δημοσίων σχολείων** εδώ και πολλά χρόνια, οπότε γνωρίζαμε ότι αυτό το “σερί” μπορεί να τελειώσει κάποια μέρα» (NFHS, 2019a, παρ. 3).

Ο **Πίνακας 7-1**, που καταρτίστηκε από την NFHS το 2019 (βλ. την ενότητα αυτού του κεφαλαίου με τίτλο *Διοικητικά Όργανα*), δείχνει τα πιο δημοφιλή σχολικά αθλήματα ανά συμμετέχοντα και ο **Πίνακας 7-2** δείχνει τη συνολική συμμετοχή κατά τις προηγούμενες τρεις δεκαετίες.

Αν και οι επαγγελματίες που εργάζονται στον σχολικό και νεανικό αθλητισμό δεν προσελκύουν τη δημοσιότητα και την προβολή που απολαμβάνουν οι αθλητικοί μάντζερ στον επαγγελματικό αθλητισμό, η εργασία σε αυτήν τη βιομηχανία περιλαμβάνει σημαντικές προ-

Πίνακας 7-1 Τα Πέντε Κορυφαία Σχολικά Αθλήματα Αγοριών και Κοριτσιών ανά Αριθμό Συμμετεχόντων, 2018–2019

Αγόρια		Κορίτσια	
Άθλημα	Αριθμός Συμμετεχόντων	Άθλημα	Αριθμός Συμμετεχόντων
Αμερικανικό ποδόσφαιρο (11 παίκτες)	1.006.013	Κλασικός αθλητισμός (ανοιχτός)	488.267
Κλασικός αθλητισμός (ανοιχτός)	605.354	Πετοσφαίριση	452.808
Καλαθοσφαίριση	540.769	Καλαθοσφαίριση	399.067
Μπέιζμπολ	482.740	Ποδόσφαιρο	394.105
Ποδόσφαιρο	459.077	Σόφτμπολ	362.038

Δεδομένα από National Federation of State High School Associations. (2019). *2018–19 High School Athletics Participation Survey*. Retrieved from https://www.nfhs.org/media/1020412/2018-19_participation_survey.pdf

συμμετέχει σε μεγάλο βαθμό στην έρευνα που σχετίζεται με τον σχολικό και νεανικό αθλητισμό. Στην πιο πρόσφατη ετήσια εθνική έρευνα μαθητών/τριών στις ΗΠΑ, οι ερευνητές διαπίστωσαν ότι οι τρεις κύριοι λόγοι για τους οποίους οι μαθητές/τριες δεν συμμετέχουν στον σχολικό αθλητισμό είναι (1) η υπερβολική σχολική εργασία (42%), (2) η έλλειψη απόλαυσης του αθλητισμού (32%) και (3) η έλλειψη διαθέσιμων ελκυστικών ευκαιριών για αθλητισμό (26%) (Aspen Institute Project Play, 2021). Σαφώς, αυτοί και άλλοι οργανισμοί επικεντρώνονται στο παρόν και στο μέλλον του σχολικού και νεανικού αθλητισμού.

Ο Σχολικός Αθλητισμός κατά τον Εικοστό Αιώνα

Κατά τις δύο πρώτες δεκαετίες του εικοστού αιώνα, ο νεανικός αθλητισμός ήταν ένα δημοφιλές μέσο με το οποίο νεοσύστατοι κυβερνητικοί οργανισμοί προσπαθούσαν να καταπολεμήσουν τα πολλαπλασιαζόμενα δεινά της αστικής ζωής. Οι κοινωνικές και πολιτικές προσπάθειες των εκπαιδευτικών ευθυγραμμίστηκαν με το **Προοδευτικό κίνημα**, το οποίο ανέδειξε τον αθλητισμό ως εργαλείο ένταξης των μεταναστών στην Αμερικανική κουλτούρα και προετοιμασίας της νεολαίας για τις απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής και της δημοκρατίας. Οι προοδευτικοί προώθησαν την ευημερία των παιδιών προωθώντας τη δημιουργία περισσότερων χώρων παιχνιδιού, όπως την ανάπτυξη όλο τον χρόνο διαθέσιμων παιδικών και αθλητικών

χώρων στο Λος Άντζελες το 1904 και στη πυκνοκατοικημένη Νότια Πλευρά του Σικάγου το 1905. Οι προοδευτικοί προώθησαν επίσης τον οργανωμένο αθλητισμό στα δημόσια σχολεία ως αντίδοτο στα στρατιωτικοποιημένα προγράμματα φυσικής αγωγής με βάση τη Γερμανική παράδοση σωματοδόμησης μέσω επαναλαμβανόμενης άσκησης (Dyreson, 1989).

Σε επίπεδο πόλης, πολιτείας και εκκλησιαστικών σχολείων συντόνιζαν αγώνες σε αθλήματα όπως το μπέιζμπολ, ο στίβος και η σκοποβολή, δίνοντας έμφαση στο ευ αγωνίζεσθαι και την ακαδημαϊκή ακεραιότητα. Λόγω της δράσης του κινήματος που προώθησε τον αθλητισμό ως κρίσιμο μέρος της εκπαιδευτικής εμπειρίας, τα εκπαιδευτικά ιδρύματα που χρηματοδοτούνται από την κυβέρνηση ανέλαβαν τελικά τη διαχείριση και την παροχή της συντριπτικής πλειονότητας των ευκαιριών συμμετοχής στον νεανικό αθλητισμό στις Ηνωμένες Πολιτείες (Vincent, 1994).

Κατά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο (1914–1918) και αμέσως μετά, τα σχολικά αθλήματα για αγόρια προωθήθηκαν ως μέσο σωματικής εκπαίδευσης για τις ένοπλες δυνάμεις χωρίς να ενθαρρύνεται άμεσα ο μιλιταρισμός. Ο αθλητισμός θεωρήθηκε επίσης ως μέσο για την ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων, όπως η συνεργασία και η πειθαρχία, τα οποία εκτιμούνταν από μια κοινωνία με διαρκώς αυξανόμενη εθνοτική ποικιλομορφία και έντονο βιομηχανικό χαρακτήρα. Η συμμετοχή στον αθλητισμό αύξησε επίσης τα ποσοστά παραμονής και αποφοίτησης των μαθητών/τριών. Αυτό ήταν

Πανεπιστημιακός Αθλητισμός

Charles D. T. Macaulay

ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Μετά την ολοκλήρωση αυτού του κεφαλαίου, οι φοιτητές/τριες θα πρέπει να είναι σε θέση:

1. Να αξιολογήσουν την κοινωνική και οικονομική σημασία του σύγχρονου πανεπιστημιακού αθλητισμού.
2. Να περιγράψουν την ιστορική εξέλιξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού από το 1852 έως σήμερα.
3. Να αξιολογήσουν την εμβέλεια των οργάνων διοίκησης του πανεπιστημιακού αθλητισμού, όπως η NCAA, η NAIA και η NJCAA.
4. Να αξιολογήσουν τα μοναδικά χαρακτηριστικά των αθλητικών προγραμμάτων NCAA Division I, II και III, καθώς και τις διαφορές μεταξύ του Αμερικανικού ποδοσφαίρου FBS και FCS της Division I.
5. Να δημιουργήσουν ένα διάγραμμα της οργανωτικής δομής της NCAA και να κατανοήσουν πώς αυτή η δομή μπορεί να επηρεάσει τη διαδικασία λήψης αποφάσεων του οργανισμού.
6. Να αναγνωρίσουν τις διαθέσιμες ευκαιρίες σταδιοδρομίας στον πανεπιστημιακό αθλητισμό και τις δεξιότητες που απαιτούνται για την επιτυχία.
7. Να συζητήσουν επίκαιρα θέματα που έχουν σημασία για τον πανεπιστημιακό αθλητισμό, όπως η οικονομική ανισότητα ανάλογα με το πρωτάθλημα, η αμοιβή φοιτητών/τριών-αθλητών/τριών για τη συμμετοχή τους και οι πρακτικές πρόσληψης για μειονότητες και γυναίκες.
8. Να αξιολογήσουν τις οργανωσιακές, διαχειριστικές, οικονομικές και νομικές αλλαγές που συμβαίνουν στο πανεπιστημιακό αθλητισμό και τον αντίκτυπο των κρίσεων και των ατασθαλιών όπως η ακαδημαϊκή απάτη και η ανάρμοστη συμπεριφορά των προπονητών.

Εισαγωγή

Ο πανεπιστημιακός αθλητισμός είναι ένας θεσμός των Ηνωμένων Πολιτειών με φιλάθλους σε όλον τον κόσμο, γεγονός που τον καθιστά σημαντικό τομέα της αθλητικής βιομηχανίας. Παρά το γεγονός ότι ο πανεπιστημιακός αθλητισμός υπάρχει εδώ και σχεδόν 150 έτη, βιώνει ταραχώδεις αλλαγές. Η εισαγωγή δικαιωμάτων ονόματος, εικόνας και ομοιότητας

(NIL), τα οποία επιτρέπουν στους φοιτητές/τριες – αθλητές/τριες να λαμβάνουν χορηγίες, αρκετές επιτυχημένες αγωγές που μειώνουν τους περιορισμούς για τους φοιτητές/τριες – αθλητές/τριες, η συνεχιζόμενη υποτίμηση του γυναικείου αθλητισμού, καθώς και μια σειρά από άλλα ζητήματα που μαστίζουν τον πανεπιστημιακό αθλητισμό, οδηγούν πολλούς να πιστεύουν ότι μια σημαντική αλλαγή και αναδιοργάνωση του πανεπιστημιακού αθλη-

τισμού θα μπορούσε να συμβεί για πρώτη φορά από την ίδρυση της Εθνικής Πανεπιστημιακής Αθλητικής Ένωσης (National Collegiate Athletic Association, NCAA) στις αρχές του εικοστού αιώνα.

Την περίοδο 2021–2022, περίπου 700.000 φοιτητές/τριες - αθλητές/τριες συμμετείχαν σε πανεπιστημιακές αθλητικές ενώσεις, συμπεριλαμβανομένων της NCAA, της Εθνικής Ένωσης πανεπιστημιακού Αθλητισμού (National Association of Intercollegiate Athletics, NAIA) και της Εθνικής Ένωσης Αθλητισμού Κολλεγίων Διετούς Φοίτησης (National Junior College Athletic Association, NJCAA). Η NCAA αντιπροσωπεύει τον μεγαλύτερο αριθμό φοιτητών/τριών – αθλητών/τριών (480.000), πανεπιστημίων και κολεγίων (1.100), καθώς και το υψηλότερο αγωνιστικό επίπεδο. Η NAIA αντιπροσωπεύει 77.000 φοιτητές/τριες – αθλητές/τριες σε 250 κολέγια και πανεπιστήμια και η NJCAA αντιπροσωπεύει 60.000 φοιτητές/τριες – αθλητές/τριες σε 525 κολέγια. Η διεθνής απήχηση του πανεπιστημιακού αθλητισμού τεκμηριώνεται από το γεγονός ότι περισσότεροι από 21.000 φοιτητές/τριες - αθλητές/τριες στις ΗΠΑ προέρχονται από άλλες χώρες. Αυτή η διεθνής παρουσία γίνεται αισθητή στα υψηλότερα επίπεδα του αθλητισμού: Περισσότεροι από 1.000 αγωνιζόμενοι στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο του 2020 ήταν νυν ή πρώην αθλητές/τριες της NCAA (NCAA, 2021).

Η διεθνής απήχηση του πανεπιστημιακού αθλητισμού των ΗΠΑ επεκτείνεται και στη βιομηχανία του πανεπιστημιακού αθλητισμού. Καθώς μεγάλα αθλητικά γεγονότα μεταδίδονται τηλεοπτικά τόσο στις Ηνωμένες Πολιτείες όσο και διεθνώς, τα συμβόλαια μεταξύ μέσων ενημέρωσης και οργανισμών πανεπιστημιακού αθλητισμού ανέρχονται σε δισεκατομμύρια δολάρια. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της NCAA, η ιδιότητα μέλους της NCAA αποφέρει έσοδα 18,7 δισεκατομμυρίων δολαρίων ετησίως (NCAA Research, 2021). Τα αθλητικά τμήματα των κολεγίων εξασφαλίζουν αυτά τα εκπληκτικά έσοδα μέσω παραδοσιακών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών δικτύων (π.χ. Big Ten Network, SEC Network), μέσω συμφωνιών για δικαιώματα μεταδόσεων τουρνουά όπως το

March Madness και το College Football Playoff, και μέσω συμφωνιών με διάφορα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (π.χ. Twitter και Instagram). Η απήχηση του πανεπιστημιακού αθλητισμού δημιουργεί επίσης μεγάλες ευκαιρίες χορηγίας για πανεπιστήμια, κολέγια, προπονητές και φοιτητές/τριες - αθλητές/τριες.

Η ανάπτυξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού ως επιχείρηση σημαίνει ότι οι ρόλοι και οι ευθύνες του αθλητικού διαχειριστή ενός κολεγίου έχουν διευρυνθεί. Οι διαχειριστές πρέπει να κατανοούν και να συμμετέχουν στη διαδικασία κατάρτισης προϋπολογισμού, στην ανάπτυξη πηγών εσόδων, στον έλεγχο των δαπανών, στην ανάπτυξη στρατηγικών μάρκετινγκ και σε δραστηριότητες συγκέντρωσης κεφαλαίων (π.χ. διευκόλυνση δωρεών). Επιπλέον από τη λειτουργία του αθλητικού τμήματος, ο αθλητικός διαχειριστής πρέπει να γνωρίζει τους πολλούς και συνεχώς μεταβαλλόμενους ακαδημαϊκούς κανόνες και κανόνες προσέλκυσης για τους φοιτητές/τριες - αθλητές/τριες, τους προπονητές και όλο το αθλητικό προσωπικό. Ενώ η πολυπλοκότητα του πανεπιστημιακού αθλητισμού σημαίνει ότι πλέον υπάρχουν διαθέσιμοι περισσότεροι ρόλοι στη βιομηχανία, η εύρεση θέσεων εργασίας εξακολουθεί να είναι δύσκολη λόγω της δημοτικότητας της εργασίας στον αθλητισμό και ειδικά στη βιομηχανία του πανεπιστημιακού αθλητισμού.

Οι διαχειριστές του αθλητισμού προσπαθούν να διασφαλίσουν ότι το αθλητικό τους τμήμα παραμένει ανταγωνιστικό τόσο χρηματοοικονομικά όσο και στον αγωνιστικό χώρο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτό σημαίνει ότι επιδιώκουν να αλλάξουν την ιδιότητα μέλους του οργανισμού τους. Καθώς υπάρχουν πολλές ενώσεις και πολλές κατηγορίες σε κάθε ένωση, τα πανεπιστήμια και τα κολέγια προσπαθούν συνεχώς να βελτιώσουν την αθλητική τους θέση. Λόγω των αποφάσεων των πανεπιστημίων να μετακινηθούν σε πιο ανταγωνιστικές ενώσεις ή σε υψηλότερες κατηγορίες εντός των ενώσεων, πολλές από τις παραδοσιακές αντιπαλότητες και τις εμβληματικές αναμετρήσεις μεταξύ συγκεκριμένων πανεπιστημίων δεν υπάρχουν πλέον. Αυτά τα θέματα διε-

ρευνώνται μεταξύ άλλων αργότερα σε αυτό το κεφάλαιο, αλλά πρώτα ας δούμε από πού ξεκίνησαν όλα.

Ιστορία

Στις 3 Αυγούστου 1852, στη Λίμνη Winnepesaukee στο New Hampshire, ένας αγώνας μεταξύ του Χάρβαρντ και του Γέιλ σηματοδότησε το πρώτο πανεπιστημιακό αθλητικό γεγονός στις Ηνωμένες Πολιτείες (Dealy, 1990). Η εταιρεία Boston, Concord, & Montreal Railroad Company χρηματοδότησε το γεγονός για να αυξήσει την επιβατική κίνηση στον σιδηρόδρομο προς το Winnepesaukee (Dealy, 1990). Έτσι, ο πρώτος πανεπιστημιακός αθλητικός αγώνας προσέλκυσε μια χορηγία από μια εταιρεία εκτός της αθλητικής βιομηχανίας που χρησιμοποιήσε τον αγώνα για να ενισχύσει τις πωλήσεις της.

Το επόμενο άθλημα που διεξήγαγε πανεπιστημιακούς αγώνες ήταν το μπέιζμπολ. Ο πρώτος πανεπιστημιακός αγώνας μπέιζμπολ πραγματοποιήθηκε το 1859 μεταξύ των Κολεγίων Amherst και Williams (Davenport, 1985), δύο από τα πιο επιτυχημένα αθλητικά ιδρύματα της Division III σήμερα. Σε αυτόν τον αγώνα, το Amherst νίκησε το Williams με σκορ 73–32 (Rader, 1990). Στις 6 Νοεμβρίου 1869, πραγματοποιήθηκε ο πρώτος πανεπιστημιακός αγώνας Αμερικανικού ποδοσφαίρου μεταξύ του Rutgers College και του College of New Jersey, το οποίο μετονομάστηκε ως Πανεπιστήμιο Πρίνστον το 1896 (Davenport, 1985).

Οι πρώτοι πανεπιστημιακοί αθλητικοί αγώνες κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα διοργανώθηκαν από φοιτητές/τριες. Οι φοιτητές/τριες οργάνωναν τις προπονήσεις και αλληλογραφούσαν με συμφοιτητές/τριες τους σε άλλα ιδρύματα για να οργανώσουν αγώνες. Δεν υπήρχαν προπονητές ή αθλητικοί διαχειριστές για να τους βοηθήσουν. Οι σχολές της Ivy League ισχυροποιήθηκαν στον αθλητισμό και το Αμερικανικό ποδόσφαιρο έγινε το κορυφαίο άθλημα. Αναπτύχθηκαν σκληροί ανταγωνισμοί που προσέλκυσαν μεγάλα πλήθη. Έτσι, ο πανεπιστημιακός αθλητισμός εξελίχθηκε από παιχνίδια για την απόλαυση των φοιτητών/τριών σε σκληρές ανταγωνιστικές αναμετρήσεις που

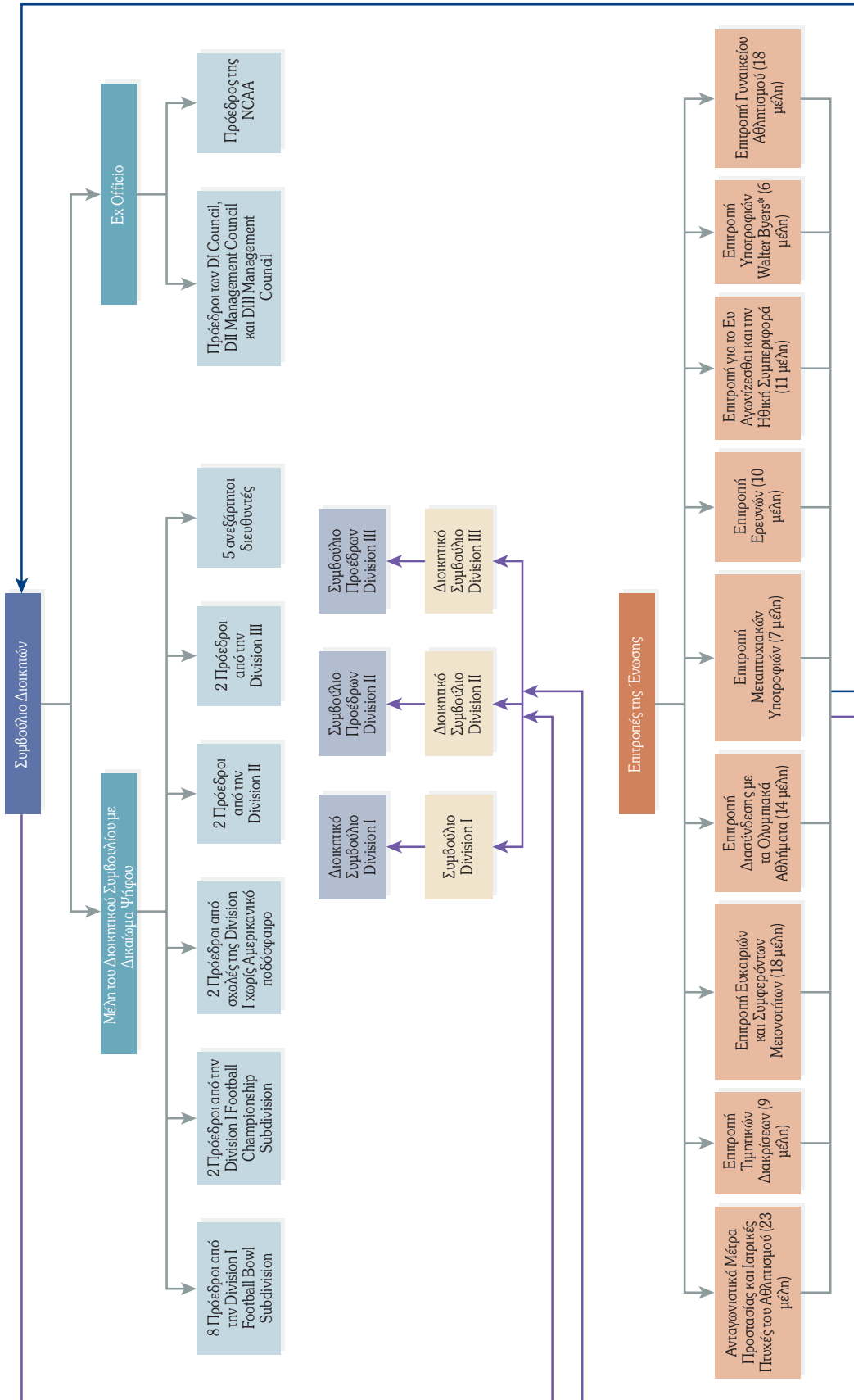
αποτελούσαν καύχημα για κάποια ιδρύματα. Τα κολλέγια και τα πανεπιστήμια σύντομα συνειδητοποίησαν ότι αυτοί οι αγώνες είχαν αυξηθεί σε δημοτικότητα και ήταν οικονομικά προσοδοφόροι. Κάποια στιγμή, ο φοιτητικός οργανισμός του Γέιλ που διοικούσε τις αθλητικές ομάδες διέθετε περισσότερα από 100.000 \$ από συνδρομές μελών, πωλήσεις εισιτηρίων και δωρεές αποφοίτων (Dealy, 1990). Όταν συνειδητοποίησαν την τεράστια κερδοφορία και το κύρος που μπορεί να προσφέρει ο αθλητισμός σε ένα πανεπιστήμιο, πολλά πανεπιστήμια προσπάθησαν να πάρουν τον έλεγχο του αθλητισμού.

Οι διαχειριστές κολεγίων και πανεπιστημίων άρχισαν επίσης να εξετάζουν πιο προσεκτικά τους αγώνες πανεπιστημιακού αθλητισμού. Εκείνη την εποχή, αυτές οι ανταγωνιστικές αθλητικές δραστηριότητες δεν ήταν αρεστές στους εκπαιδευτικούς. Χωρίς διοικητική οργάνωση και με ουσιαστικά ανύπαρκτους κανόνες παιχνιδιού και επιλεξιμότητας, συχνά προέκυπτε χάος. Για άλλη μια φορά, οι φοιτητές/τριες ανέλαβαν την ευθύνη, ειδικά στο Αμερικανικό ποδόσφαιρο, ιδρύοντας τη **Διαπανεπιστημιακή Ένωση Ποδοσφαίρου (Intercollegiate Football Association)** το 1876. Φοιτητές/τριες από τα Πανεπιστήμια Χάρβαρντ, Γέιλ, Πρίνστον και Κολούμπια ίδρυσαν την ένωση και εργάστηκαν για τη δημιουργία συνεπών κανόνων παιχνιδιού και επιλεξιμότητας (Dealy, 1990).

Η επικίνδυνη φύση του Αμερικανικού ποδοσφαίρου ώθησε τους διδάσκοντες και τα διοικητικά στελέχη να εμπλακούν περισσότερο στη διοίκηση του πανεπιστημιακού αθλη-

Courtesy of George Grantham Bain Collection, 1915, Library of Congress [LC-USZ62-95947].

* Η Επιτροπή Υποτροφιών Walter Byers είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση και απονομή της υποτροφίας Walter Byers Scholarship, η οποία αποτελεί την πιο υψηλού επιπέδου ακαδημαϊκή υποτροφία που προσφέρει η NCAA. Ο Walter Byers ήταν ο πρώτος εκτελεστικός διευθυντής της NCAA και θεωρείται ιδρυτική μορφή στην ανάπτυξη του σύγχρονου πανεπιστημιακού αθλητισμού.

Εικόνα 8-1 Διοικητική Δομή της NCAA

Λεωδόμενα από Champion magazine, issue Fall 2015. Updated in February 2021. NCAA is a trademark of the National Collegiate Athletic Association.

Διεθνής Αθλητισμός

Mary A. Hums και Per Svensson

ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Μετά την ολοκλήρωση αυτού του κεφαλαίου, οι φοιτητές/τριες θα πρέπει να είναι σε θέση:

1. Να συζητήσουν την έννοια της παγκοσμιοποίησης στη βιομηχανία του αθλητισμού.
2. Να κατανοήσουν τα βασικά στοιχεία του συστήματος συλλόγων και ανόδου/υποβιβασμού.
3. Να περιγράψουν τις βασικές οργανωσιακές δομές του Ολυμπιακού Κινήματος.
4. Να περιγράψουν τις βασικές οργανωσιακές δομές του Παραολυμπιακού Κινήματος.
5. Να συγκρίνουν διεθνή αθλητικά συστήματα με αυτά της Βόρειας Αμερικής.
6. Να κατανοήσουν και να εκτιμήσουν τον ρόλο του αθλητισμού για την ανάπτυξη και την ειρήνη.
7. Να αναγνωρίσουν τις πολυάριθμες ευκαιρίες σταδιοδρομίας στον διεθνή αθλητισμό.
8. Να εξετάσουν μερικά από τα τρέχοντα ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι αθλητικοί μάντζερ στη διεθνή αθλητική βιομηχανία.

Εισαγωγή

Manuel Neuer και Die Mannschaft. Kylian Mbappe και Paris Saint-Germain. Ο Lewis Hamilton της Formula 1. Ο Johan Sundstein των eSports. Η Manuela Schär από την Ελβετία που αγωνίζεται σε κούρσες με αναπηρικό αμαξίδιο. Ο star του Ολυμπιακού σόφτμπολ Yamato Fujita από την Ιαπωνία. Πόσους από αυτούς τους αθλητές/τριες αναγνωρίζετε; Στη Βόρεια Αμερική, δίνεται τόση μεγάλη προσοχή στα παραδοσιακά «Big Four»—Major League Baseball (MLB), National Basketball Association (NBA), National Football League (NFL) και National Hockey League (NHL)—ώστε οι άνθρωποι μερικές φορές να παραβλέπουν καταπληκτικούς αθλητές/τριες και αθλήματα σε άλλες χώρες και άλλες ηπείρους.

Ο στόχος αυτού του κεφαλαίου είναι να σας παρουσιάσει τον αθλητισμό πέρα από τη Βόρεια Αμερική—τους αθλητές/τριες, τα αθλητικά γεγονότα και τους οργανισμούς. Θα εκπλαγείτε όταν ανακαλύψετε μερικές από τις ομοιότητες και τις διαφορές μεταξύ του αθλητισμού της Βόρειας Αμερικής και του υπόλοιπου κόσμου. Ελπίζουμε ότι η γνώση της παγκόσμιας αθλητικής βιομηχανίας θα αυξήσει το ενδιαφέρον σας να ταξιδέψετε σε άλλες χώρες (για να παρακολουθήσετε έναν φινλανδικό τύπο μπέιζμπολ που ονομάζεται *pesapallo* ή το *kabaddi* της Ινδίας), να εξερευνήσετε νέους πολιτισμούς (βλέποντας έναν χορό *haka* πριν από έναν αγώνα *ράγκμπι* ή χειρισμούς του *ρόπαλου* στο Κορεατικό μπέιζμπολ) και να δοκιμάσετε νέα φαγητά σε ένα αθλητικό γεγονός

© Prostock-studio/Shutterstock.

(τι θα λέγατε για ένα λουκάνικο makkarra ή ψητό καλαμάρι;) χιλιάδες μίλια μακριά από εκεί όπου κάθεστε τώρα.

Παγκοσμιοποίηση

Η πρόοδος στην τεχνολογία και στις μεταφορές έχει επιτρέψει σε αθλητικούς μάντζερ και σε άτομα από όλον τον κόσμο να ανταλλάσσουν ιδέες, αξίες, υπηρεσίες και προϊόντα. Αυτό έχει αλλάξει τον τόπο και τον τρόπο διεξαγωγής των αθλημάτων. Για παράδειγμα, γνωρίζατε ότι το Αμερικανικό ποδόσφαιρο παίζεται σε περίπου 80 χώρες, συμπεριλαμβανομένων της Αυστρίας, της Γερμανίας, της Ιαπωνίας, του Κουβέιτ, της Νιγηρίας και της Νέας Ζηλανδίας ή ότι το κρίκετ παίζεται σε 106 χώρες, όπως το Αφγανιστάν, η Αυστραλία, ο Καναδάς, η Αγγλία, η Ινδία, η Ρουάντα και ο Παναμάς; **Παγκοσμιοποίηση** του αθλητισμού παρατηρείται επίσης σε μικρότερες αθλητικές κοινότητες. Για παράδειγμα, το bandy – ένα χειμερινό άθλημα που συνδυάζει στοιχεία χόκεϊ επί πάγου, ποδοσφαίρου και χόκεϊ επί χόρτου – παιζόταν ιστορικά μόνο στην Ευρώπη (η Φινλανδία, η Ρωσία και η Σουηδία έχουν επαγγελματικά πρωταθλήματα), αλλά στα πρόσφατα Παγκόσμια Πρωταθλήματα Bandy συμμετείχαν ομάδες από την Ηνωμένες Πολιτείες, τη Μογγολία, τη Σομαλία, την Ιαπωνία, το Κιργιστάν και την Κίνα.

Οι επαγγελματικές αθλητικές ομάδες και τα πρωταθλήματα διοργανώνουν έναν αυξανόμενο αριθμό γεγονότων σε νέες γεωγραφικές τοποθεσίες. Σαν αποτέλεσμα, αυτές οι ομάδες και τα πρωταθλήματα επεκτείνουν τη διε-

θνή παρουσία τους. Η Μπάγερν Μονάχου και η Παρί Σεν Ζερμέν δεν είναι μόνο δύο από τις πιο επιτυχημένες ποδοσφαιρικές ομάδες στον κόσμο, αλλά επίσης έχουν καθιερωθεί ως παγκόσμιες αθλητικές επωνυμίες με εκατομμύρια υποστηρικτές σε όλον τον κόσμο. Ομοίως, το NBA διατηρεί γραφεία στο Χονγκ Κονγκ, στη Μανίλα, στη Σιγκαπούρη, στο Τορόντο, στο Πεκίνο, στη Σαγκάη, στο Λονδίνο, στη Μαδρίτη, στη Βομβάη, στην Πόλη του Μεξικού, στο Ρίο ντε Τζανέιρο, στο Ντακάρ, στο Λάγος και στο Γιοχάνεσμπουργκ, σε μια προσπάθεια να αναπτυχθεί παγκοσμίως η καλαθοσφαίριση.

Αν και η παγκοσμιοποίηση επέτρεψε στον αθλητισμό να ξεπεράσει τα σύνορα, είναι σημαντικό να εξεταστούν ορισμένα ακανθώδη ζητήματα που σχετίζονται με την παγκοσμιοποίηση, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των εργαζομένων στη βιομηχανία αθλητικών ειδών, της διασυνωριακής μετανάστευσης παικτών, της δύναμης των παγκόσμιων αθλητικών μέσων και του αντίκτυπου του αθλητισμού στο περιβάλλον (Thibault, 2009). Όπου και αν εργάζονται, οι μάντζερ του αθλητισμού πρέπει να αναπτύξουν μια εκτίμηση για τις τοπικές παραδόσεις, νόρμες και αξίες προκειμένου να εξασφαλίσουν τη συμπερίληψη των τοπικών παραγόντων στη λήψη αποφάσεων.

Το Σύστημα των Συλλόγων

Το αθλητικό σύστημα στις Ηνωμένες Πολιτείες βασίζεται σε μια ισχυρή παράδοση σχολικών και πανεπιστημιακών αθλητικών ομάδων.